

från förslagsrum uttränga dem, som egnat sin mesta och bästa lefnadstid och verksamhet i kyrkans tjenst samt derinom förvärfvat den erfarenhet och visat det nit i lära och lefverne, som för detta viktiga embete är så behöfligt, hvilket man icke billigen kan förvänta af personer, som endast söka kyrklig befattning såsom en pensionsanstalt och en hvilostad efter utståndna mödor — glada att få lägga arbetet på en uselt lönt adjunkt.

Med anledning af hvad anfördt blifvit, torde sättet för presterligt antagande och befordran sålunda blifva ändradt,

att, i likhet med öfrige embets- och tjenstemän, endast en examen tages såsom kunskapsprof, och att till vinnande af befordran inga andra förtjenster än godkända lärdomsbetyg, tjensteår inom kyrkan, skicklighet, ordning och visadt christligt lefverne och nit för Christi kyrkas sak, må såsom befordringsgrunder ega rum.

Om remiss till vederbörligt Utskott vågar jag vördsamligen anhålla.

Stockholm den 24 Januari 1866.

P. Petersson
från Kronobergs län.

N:o 38.

Af Herr P. Petersson: derom, att alla de, som nu icke äro med utskylder till landtförsvaret betungade, måtte åläggas, i mån af inkomst, bidra till rustnings- och roteringsbesvärets utgörande.

Under förutsättning att, huru än med arméen i öfrigt må blifva ordnad, indelningsverket kommer att kvarstå, så, med fästadt afseende på de dryga kostnader, som nu och alltid vidlådt rust- och rotehåll till ryttarens och soldatens beklädning, öfning och underhåll; samt de förändringar, som sedan indelningsverkets inrättande timat med verk. s. k. herrligheter, yrken, handel, embeten och tjenester, har jag hos Riksförsamlingen velat föreslå, att alla, som nu icke äro med utskylder till landtförsvaret betungade, måtte till rust- och rotehållares lättnad åläggas att, i mån af inkomst, erlægga den afgift, som kan uppkomma efter beräkning af 15 R:dr till hvarje rotehåll och 20 R:dr per nummer till rusthåll årligen, i sam-

manhang med de kronoutskylder en hvar sådan egare eller innehafvare för öfrigt är pliktig utbetala, ty då hvar och en har lika intresse af landets försvar, är väl billigt, att alla äro förpligtade att efter omständigheterna dertill bidra, utan att denna viktiga angelägenhet skall bekostas, om icke endast, dock säkerligen hårdast af rust- och rotehållare; hvarföre jag fordrar för dem denna så högst behöfliga lindring derigenom, att det föreslagna bidraget blefve användt för något ändamål, som af rust- och rotehåll nu bekostas, och hvarifrån de derigenom befriades, eller att medlen länsvis fördelades på rust- och rotehållare uti kontant.

Man torde häremot måhända anmärka, att hvar och en redan bidrager såväl till ifrågavarande som Statens öfriga behofver efter den artikel i allmänna bevillningen, som deras inkomster och förmögenhet kan hänföras till; hvaremot jag torde få erinra, att rust- och rotehållare, utom sin rustnings- och roterings-skyldighet, äfven erlægga enahanda bevillning.

Anmärkas torde ock, att vid den årliga taxeringsberedningen afseende fästes vid hemmanens taxering i och för berörda skyldighet, — detta kan icke förnekas; men den obetydliga lindring derigenom vinnes, är icke märkbar mot de årliga utgifterna.

Vid indelningsverkets stiftande var meningen, att den eller de, som egde salunda indelt hemman, skulle från vidare värnspligt vara befriade och slippa att, såsom förut var förhållandet, tidt och ofta lösslitas ifrån jordens ordentliga vård och bruk till de oafåtliga strider, närmare och fjärmare, hvaruti landet då sig till det mesta befann. Men sedan Sveriges samtliga ultramarinska besittningar gått förlorade jemte de stridskrafter, som ifrån dem utgingo, blef en förstärkning af landets egen armé nödvändig och denna blef beväringen. Vid upprättandet deraf fästades intet afseende vid rust- och rotehållares förut varande skyldigheter, hvarigenom det förhållande uppkommit, att, då roterad jord eges af uti beväringssären varande vapenför man, han både får lega och sjelf tråda under gevär med sina tjenare, som äro vid samma ålder. Eges sådan jord åter af äldre, få deras söner och tjenare utgå. Huru betungande och svårt detta är, inses lätteligen och behöfver icke omordas.

Dæremot torde jag äfven få fästa uppmärksamheten på den olikhet, som nu är i afseende på soldatens och ryttarens beklädnad och underhåll, emot det i proportion ringa, knekte-kontraktet derom innehåller; hvilka båda förhållanden jemte de öfriga skälen för anhållan om bifall till mitt förslag om rustningsbördans utjemnande på öfriga landets innevånare, torde förtjena afseende.

Om remiss till vederbörligt Utskott vågar jag vördsamligen anhålla.

Stockholm den 24 Januari 1867.

P. Petersson
från Kronobergs län.